

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Београд, Коче Поповића 9/III
Тел: + 381 11 262 51 31
office@fcs.rs; www.fcs.rs

Број: УО 03-1389

Датум: 21.07.2020. године

На основу члана 18. Закона о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС), члана 39. став 1. Статута Филмског центра Србије број: 03-1253 од 13.05.2019. године, Пословника о раду Управног одбора и Предлога Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова бр. 03-1286 од 03.07.2020. године, Управни одбор Филмског центра Србије је, на седници одржаној дана 21.07.2020. године, донео следећу:

ОДЛУКУ

о додели средстава за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова

Члан 1.

УСВАЈА СЕ Предлог Конкурсне комисије Филмског центра Србије за доделу средстава по Конкурсу за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова бр. 03-1286 од 03.07.2020. године, па се додељују финансијска средства следећим пројектима:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат	Износ у РСД
1.	НГ Тим Продукција	ОЛГА Редитељ: Владимир Ђорђевић	2.000.000,00
2.	Non-Aligned Films - Огњен Главонић ПР	ДОК НЕ САГОРИМО Редитељ: Никола Стојановић	1.000.000,00
3.	Атеље 8 - Љубица Тврдишић ПР	LAPSUS CALAMI Редитељка: Јелена Тврдишић	2.000.000,00
4.	Ranč Production - Срђа Вучо ПР	КАКО САМ ПОБЕДИО ЛЕПАК И БРОНЗУ Редитељ: Владимир Вулевић	1.000.000,00

Члан 2.

ОДБИЈАЈУ СЕ пријаве поднете на Конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова, и то:

Редни број	Подносилац пријаве	Пројекат
1.	SheFilms - Милица Јовановић ПР	НИЈЕ ВРЕМЕ ЗА РАЂАЊЕ Редитељка: Сара Марковић
2.	iManage film	АНИН ВРТЛОГ Редитељ: Иван Грбин
3.	Keyframe	НУРА Редитељ: Стефан Ранђеловић
4.	Мафин - Филип Марковиновић ПР	СВАШТА! Редитељ: Страхиња Млађеновић
5.	Продуценткиње - Аница Жарковић ПР	BIRTH OF DEATH Редитељ: Вељко Лаловић
6.	Switch Production	АЛЕФ У ПЕТРОГРАДСКОЈ 6 Редитељ: Данијел Рељић
7.	Стампедо - Игор Станојевић ПР	КОМЕ СМЕТА ЈАКА СТАНА ДОВЕДАН? Редитељ: Игор Станојевић
8.	Само секунд - Душан Синђић ПР	ДА НЕ ПОВУЧЕ Редитељка: Милица Лее Филиповски
9.	Set Sail Films	ПЕТРОВА ГОРА Редитељка: Марија Стојнић
10.	Бандан Филм - Владимир Гвојић ПР	СА ЗАДАТКОМ Редитељка: Милена Грујић
11.	Vision Team	УБИЦЕ НЕ ИДУ У ПЕНЗИЈУ Редитељ: Алекса Пантић
12.	Cinnamon Films	НИКОМЕ НИ РЕЧ Редитељ: Светислав Драгомировић
13.	Бео Арт 2015	18. Редитељ: Грегор Зупанц
14.	Black Rooster Studio - Иван Милосављевић ПР	РИБЕ НА СУВОМ Редитељ: Драган Николић
15.	Tangram Entertainment	У ТУЊИМ ЦИПЕЛАМА Редитељ: Марко Црногорски
16.	888 films	ТАКО ЈЕ БИЛО Редитељка: Ана Реновица
17.	Нулта тачка	МИР У ГЛАВИ Редитељ: Деан Радовановић
18.	Stalker films - Раденко Чубровић ПР	АДАМ И ЕВА Редитељ: Александар Чубровић

Члан 3.

По доношењу ове Одлуке, а најкасније у року од 15 дана од дана њене коначности, Филмски центар Србије ће са добитницима средстава из члана 1. Одлуке закључити појединачне уговоре којим ће бити дефинисана динамика исплате, услови и начин коришћења додељених средстава, као и међусобна права и обавезе Филмског центра Србије и добитника средстава.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Филмски центар Србије (у даљем тексту: „**Центар**“) расписао је и објавио у дневном листу „Вечерње новости“ дана 26. фебруара 2020. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова (у даљем тексту: „**Конкурс**“).

Рок за доставу пријава на Конкурс био је до 26. марта 2020. године. До истека наведеног рока, поднете су укупно 22 конкурсне пријаве.

Одлуком о проглашењу ванредног стања („Сл. гласник РС“, бр. 29/2020) од 15.03.2020. године у Републици Србији проглашено је ванредно стање због опасности од даљег ширења заразне болести КОВИД-19.

Уредбом о примени рокова у управним поступцима за време ванредног стања („Сл. гласник РС“, бр. 41/2020 и 43/2020) у члану 2. став 2. прописано је да достављања писмена у управном поступку и радње обавештавања, од којих почињу да теку рокови који се не могу продужити, а које су извршене током ванредног стања, сматраће се, у смислу примене прописаних рокова, извршеним кад истекне 15 дана од престанка ванредног стања.

Ванредно стање је трајало до 7. маја 2020. године, када је укинута Одлуком о укидању ванредног стања („Сл. гласник РС“, бр. 65/2020).

Како је рок за пријаву на Конкурс истекао за време ванредног стања, у складу са чланом 2. став 2. Уредбе о примени рокова у управним поступцима за време ванредног стања, рок за достављање пријава је продужен за 15 дана од дана укидања ванредног стања, те је рок за пријаву на Конкурс истекао 22.05.2020. године. У продуженом року није било додатних пријава.

Конкурсна комисија (у даљем тексту: „**Комисија**“) доставила је Управном одбору Центра образложени Предлог за доделу средстава бр. 03-1286 од 03.07.2020. године (у даљем тексту: „**Предлог**“). У достављеном Предлогу Комисија је образложила критеријуме и начин оцењивања пројеката, дала образложено мишљење о пројектима који су предложени за подршку, те предложила да финансијски буде подржано 4 пројекта.

Благовремене и уредне пријаве Комисија је анализирао у складу са критеријумима за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије утврђеним Законом о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из

буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 105/2016 и 112/2017) и самим текстом конкурса.

На основу наведених критеријума, Комисија је предложила да се новчана средства доделе пројектима који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор пројеката у кинематографији који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, и то:

1. ОЛГА

Режија: Владимир Ђорђевић

Продукција: НГ Тим продукција

Износ у РСД: 2.000.000

Сценарио, редитељска експликација и целокупни дојам који овај пројекат носи са собом је још на прошлом конкурс оставио велики утисак на Комисију. Једни разлог због чега је пројекат *враћен* на дораду су неке нејасноће око буџета и изведбе филма, међутим, у другом пријављивању је то исправљено. *Олга* је прича о Олги, девојчици са церебралном парализом која живи у забаченом селу у источној Србији. Њен отац се ње стиди, јер није *нормална* и са нервозом ишчекује порођај своје жене у нади да ће му после неколико побачаја родити *нормално* дете којим ће моћи да се поноси. Када његова жена роди мртворођено дете, Олгин отац, нажалост прекасно, схвата да треба да цени живот и своју крхку ћерку.

Олга поседује универзалну причу која је испричана у врло локалном и аутентичном миљеу. Редитељ врло вешто и искрено приступа *егзотичним* елементима мале забачене средине у источној Србији и уздиже их на један јединствен ниво. Са друге стране, сама прича поседује вишеслојност теме и идеје која органски произилази из заплета. Из сценарија и из редитељске мотивације се осећа искрена емпатија према ликовима и теми и оно што је најбитније, сценарио се завршава јаком емотивном катарзом. У формалном смислу, приложен редитељски концепт и сценарио указују на суптилност израза и богат визуелни третман у коме доминира варирајући мотив воде као прочишћења. Такође, приложен је врло тачан и квалитетан одабир глумаца који обећава врхунску изведбу. Све ове карактеристике су убедиле Комисију да подржи Олгу која има велики потенцијал да буде снажан и емотиван кратки филм са потенцијалом да буде препознат од стране светских фестивала.

2. ДОК НЕ САГОРИМО

Режија: Никола Стојановић

Продукција: Non-Aligned Films - Огњен Главонић ПР

Износ у РСД: 1.000.000

Сценарио *Док не сагоримо* је драма о одрастању испричана кроз доживљај петнаестогодишње Саре док је у посети деди не селу. Она покушава да победи своје страхове и несигурности, док њено тело доживљава пубертетске промене и док се у њој буди сексуалност коју она не уме да контролише. То осећање је појачано присуством градилишта и бучних машина које мењају изглед села и бришу Сарине лепе успомене на безбрижно детињство које је ту провела терајући је да се избори са проблемима садашњости.

Кроз редитељску експликацију се види прецизно постављена атмосфера, ликови и градација приче, а приложени претходни радови указују на изванредан кинематографски потенцијал младе ауторске екипе. Препознаје се утицај и стил нове *хипстер* генерације али такође се уочава познавање и примена

класичног филмског језика што има потенцијал неке нове, квалитетне форме филмског израза која би допринела развоју домаће кинематографије. У усменом образложењу, уверили су Комисију да желе даље да се развијају професионално и креативно што ће им овај пројекат сигурно омогућити. Универзалност теме коју обрађује даје овом филму могућност да буде прихваћен на интернационалном нивоу. Закључак Комисије је да овај пројекат има значајан фестивалски потенцијал и да заслужује подршку ФЦС-а.

3. LAPSUS CALAMI

Режија: Јелена Тврдишић

Продукција: Атеље 8 - Љубица Тврдишић ПР

Износ у РСД: 2.000.000

У питању је један веома необичан сценарио који на узбудљив начин поставља причу о неколико наизглед неповезаних ситуација. Док се студенти забављају на кућној журци, у исто време се трагичне ствари дешавају групи рибара на црногорском приморју. У питању је филм о седмој уметности, о томе шта је покретачка снага уметника и како се носити са још једним неуспешним пројектом у низу. Постављен жанровски као комедија апсурда, са занимљивим редитељским и драматуршким решењима, овај сценарио има један озбиљан критички осврт на савремену уметност и друштво, али на топао и весело начин, који ће свакако забавити публику, а онда их навести и да мало размисле о томе шта су управо гледали. Више од двадесет глумаца – од којих су неки препознатљива имена, као што су Борис Комненић, Власта Велисављевић, Стефан Капичић, Игор Ђорђевић и многи други – играће *мета* ликове који ће бити и они сами, али и ликови у неком филму. Такође, редитељска поставка наводи причу на танку линију између уметничког и репертоарског филма, погађајући суштину седме уметности, и отвара полемику да ли је важнија индустријска или уметничка страна филма. Можда помало зачудан али свакако оригиналан сценарио нуди и простор и за визуелне и специјалне ефекте, као и за специфичну естетику и визуелну ликовност. Потенцијал за регионалну и европску ко-продукциону сарадњу је изузетан, као и за будући фестивалски живот. Пројекат је постављен изузетно амбициозно, у сваком смислу, што је значајна вредност, нарочито узевши у обзир да је та амбициозност поткрепљена решењима, укључујући и затварање финансијске конструкције. С обзиром на ауторску и глумачку екипу која стоји иза овог пројекта, Комисија предлаже да се овај пројекат подржи сигурна да ће финални производ бити упечатљиво филмско дело које ће бити једна дивна посвета уметницима... свим уметницима.

4. КАКО САМ ПОБЕДИО ЛЕПАК И БРОНЗУ

Режија: Владимир Вулевић

Продукција: Ranč Production - Срђа Вучо ПР

Износ у РСД: 1.000.000

Како сам победио лепак и бронзу на једноставан начин приповеда живот једног момка, фабричког радника из малог провинцијског места. Кроз нарацију из офа познаника, пријатеља и породице, упознајемо Михајла и његову великодушност, или тачније, како га остали виде. Међутим, његов живот крије неке тмурне тајне за које нико не зна.

Овај пројекат се представља са веома снажним ауторским печатом и користи се једноставним средствима приповедања. Из самог пројекта може да се види да аутор има јасне идеје и да је сам пројекат, у тренутку када је представљен био веома развијен, са пробним кадровима у прилогу, описом

кадрова итд. Гледајући претходне радове редитеља, можемо да уочимо помак из видео арта и експерименталног филма, ка једној филмској форми а да се притом, одржи ауторов стил.

Финансијска конструкција и буџет овог филма су добро постављени имајући у виду и да је ово копродукција са Немачком. Током трајања овог конкурса, Комисија је сазнала да је велики део овог филма већ снимљен - делом сопственим средствима, а делом и донацијом из Немачке и да је, уз грубу монтажу, успео да уђе у селекцију на такмичарском програму на фестивалу у Локарну. Комисија је још и пре тога јасно видела да је овај пројекат вредан за подршку, а потом је и селекција на поменути важан фестивал потврдила да ће овај филм имати велике међународне успехе.

Према мишљењу Комисије остали пријављени пројекти нису испунили, упоређујући их са предложеним пројектима, у довољној мери услове и критеријуме предвиђене Законом о кинематографији („Сл. гласник РС“, бр. 99/2011, 2/2012 - испр. и 46/2014 - одлука УС) и Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 105/2016 и 112/2017). С тим у вези, Комисија је дала и образложења за пројекте који нису предложени за подршку.

НИЈЕ ВРЕМЕ ЗА РАЂАЊЕ

Режија: Сара Марковић

Продукција: SheFilms - Милица Јовановић ПР

Није време за рађање је прича о Стефани, младој жени која покушава да одржи трудноћу у изолованом месту, 2027. године, у време када влада тренд абортирања као мере за решење климатских промена и загађености планете. Сценарио се бави врло актуелном темом, која нас неумитно све више притиска и опомиње на делање, а то је наравно тема загађености планете Земље и наш бахат однос према њој. Сама прича стога има велики потенцијал и *ургентност* који могу бити препознати на светском нивоу. Редитељска замисао не заостаје за темом, пејзажи, атмосфера и филмска решења су промишљена и визуелна. Међутим, оно што је замерка је да сама прича и однос аутора према теми делује доста памфлетски тј. недостаје му драмског заплета који би ликове гурао кроз причу и довео до катарзе. После читања текста не постоји утисак да смо сазнали нешто ново што већ не знамо о загађењу, или да смо кроз акцију ликова доживели катарзу. Такође, лични однос редитељке према теми је сакривен иза општег места - *не треба загађивати планету*, док на пример питање страха од материнства и интимни доживљај главног лика остају неистражени, а самим тим катарза изостаје. Из тог разлога сценарио оставља утисак памфлета. Предлог Комисије је да се уради још једна рука сценарија где ће лични моменат аутора надоградити постојећу причу да би филм добио још једну, интимну, а самим тим универзалну вредност.

АНИН ВРТЛОГ

Режија: Иван Грбин

Продукција: iManage film

Занимљиво конципирана прича смештена у постапокалиптично време, о асоцијалној девојци Ани која проводи време са вампирицом у коју је заљубљена. У питању је суштински метафора о отуђености и емотивној несхваћености тинејџера савременог доба и њиховим повлачењем у свет друштвених мрежа и виртуелних пријатеља, вешто постављена у стилизовани свет хорора и фантастике. Иако прича доста

добро балансира између жанра у којем је и социјалне теме о којој је, сценарио не оставља довољно снажан утисак, што је додатно поткрепљено чињеницом да није довољно јасна ни редитељска визија, као ни решења како ће се одређене комплексне сцене решити и у техничком и у креативном смислу. С обзиром на то да је у питању дебитантски филм, постоји оправдана бојазан да редитељ тренутно није довољно инволвиран у начин на који ће се филм реализовати.

НУРА

Режија: Стефан Ранђеловић

Продукција: Keyframe

Иако је у питању више него актуелна тема, и то не само за нашу земљу већ глобално - покушај суочавања са мигрантском кризом и приближавања међуљудских односа међу различитим верама и нацијама, али и међу најближим члановима породице - сценарио делује веома некохерентно у драматуршком смислу, што нарушава нарацију и потенцијалну емоцију коју прича нуди. Докторка, удовица, позвана је у шуму да изврши порођај царским резом над мигранткињом која се затекла у шуми приликом илегалног преласка границе. Међутим, прича почиње са ловцем који ординира као главни лик до једног тренутка, када се тежиште пребацује на докторку и њену ћерку. Иако је замишљено да је докторка главни лик, делује као да је писац био више инспирисан ликом ловца, па је његов лик учинио много животнијим и слојевитијим. Такође, велики део радње је буквално процес порођаја, који суштински не изазива никакву емоцију, с обзиром на дужину трајања и дистанцираност ликова, а и аутора од самог чина. Уколико је намера била да се покаже емотивна артифицијалност и отуђеност, то није довољно јасно изражено. Документарни стил који се наводи у експликацији, доприноси осећају да ће порођај бити заправо један радни процес, док структурално филм нема конзистентност приче ни ликова. Комисија сматра да пројекат има потенцијал али да му је, уз допуне финансијског плана, потребно још рада на обликовању сценарија.

СВАШТА!

Режија: Страхиња Млађеновић

Продукција: Мафин - Филип Марковиновић ПР

Овај филм је топла љубавна прича о човеку у дубокој старости који остаје поред супруге која лежи у болници до њеног последњег дана. Наиме, Андрија одлази сваког дана да посети супругу након што јој ампутирали ногу три пута. На примедбе доктора да је његов труд узалудан и да тиме само губи време он стално одговара - свашта!

Аутор користи комбинацију реализма социјалне драме и поетичке метафоре да дочара одлазак Андријине супруге у други свет. Из сценарија и експликације откривамо нежност којом се жели испричати ова дирљива прича која, међутим, не изражава довољно снажну филмску причу која би привукла посебну пажњу како домаћој тако и међународној публици. Иако је ово прича која је инспирисана реалним јунацима, чини се да аутор није успео до краја да се дистанцира од стварне приче и да је претвори у драмски текст. Упркос солидне финансијске конструкције и буџета који разматра и копродукцију са Словенијом, филму *Свашта!* недостаје рада на сценарију како би испливала до краја идеја аутора и због тога предлог је да се доради до следећег конкурса.

BIRTH OF DEATH

Режија: Вељко Лаловић

Продукција: Продуценткиње - Аница Жарковић ПР

Ово је прича која се дешава у ресторану док главна јунакиња чека наручено јело. У форми flashback-а установљавамо да је раније имала однос са другом девојком, стриптизетом. Њихов однос долази до фазе климакса, љубе се и стриптизета јој огребе угао усне.

Смештен у недефинисано време и простор, овај филм је замишљен као хорор прича о људском егу и појуди. Међутим, из предате презентације сценарио *Birth of Death* више нагиње форми кратког експерименталног филма или можда чак видео спота. Сам сценарио представљен је свега на једној страни без икаквих драматуршких разрада. Из редитељске експликације јасно је да се ради о високо стилизованој делу, са акцентом на костиму и сценографији, међутим, стиче се утисак да аутори нису отишли даље од тога. Није дефинисан поступак који би уверљиво приказао финалну трансформацију која тако остаје недовољно оправдана, дакле на нивоу исказаног става. Планирано снимање од десет дана делује претенциозно дугачко за приложени сценарио.

АЛЕФ У ПЕТРОГРАДСКОЈ 6

Режија: Данијел Рељић

Продукција: Switch Production

Сценарио филма *Алеф у Петроградској 6*, настао по мотивима Борхесове прозе, не показује аутентичност у читању Борхеса, већ праволинијски преузима његове идеје. Централну тачку овог краткометражног филма, њен Алеф, представља петоминутна монтажна секвенца 8.000 фотографија које трају по 1 слицицу. Све остало је само увод у ту секвенцу, представљен дијалогом два главна глумца. Иако занатски добро написан, уверљив као дијалог, он нам површно карактерише ликове. Сазнање, стечено посматрањем Алефа, не доводи до преображаја нашег главног јунака (а кроз сценарио не видимо ни да се Павле променио будући да га је и он видео). Иако се филм одиграва данас и овде, у њему има мало духа садашњости и поред назнака Павловог хомосексуализма (као важне теме садашњег времена). Инсистирањем на дужини *Алеф* секвенце филм клизи у експериментално и артистичко (што, нужно, није лоше), али га то пре препоручује за приказивање на смотрама експерименталног филма или у галеријама које се баве видео-артом. Буџет филма у себе не укључије евентуална права на коришћене фотографије и материјале.

КОМЕ СМЕТА ЈАКА СТАНА ДОВЕДАН?

Режија: Игор Станојевић

Продукција: Стампедо - Игор Станојевић ПР

Сценарио прати групу жена из напушеног села које након што једну од њихових другарица убије муж, одлуче да се освете свим својим мужевима и на превару их зазидају у напуштени дом културе и тако се ослободе од патријархалне тираније које су трпеле цео живот. Тема сценарија је врло актуелна - еманципација и ослобађање жена је нешто што би потенцијално овај филм поставило у фокус светских фестивала. Сценарио је написан врло визуелно и у току читања се живо нижу слике и кадрови из будућег филма. Такође, амбијент у коме се одвија радња је описан детаљно и поседује вишеслојност у значењу. Са визуелне и техничке стране не постоји нешто што би Комисија замерила, претходни радови редитеља такође потврђују будући визуелни квалитет овог пројекта. Међутим, проблем који је Комисија видела у

сценарију је однос редитеља према теми и дихотомија између теме и идеје, која не делује да је намерно постављена, већ да заправо није дефинисана. У експликацији је описан само приступ форми филма, која је већ врло читљива и из сценарија, док остаје недовољно јасно дефинисан редитељски став према овој теми, тј описано је како, али није објашњено зашто се бавимо темом и лични однос аутора према њој. Описан однос мушкараца према женама у селу је прегруб и далеко од реалног, такође освета жена које на крају заједно убију и своје мужеве и своју мушку децу је далека од могуће, а опет редитељски концепт и остатак сценарија не упућује на такву врсту померања од реалности. Чак и да оставимо стилске замјерке по страни, највећи проблем је што жене таквим бруталним поступком на крају филма од жртава постају тирани и *вештице* и заједно са својим мужевима бивају представљене на ивици карикатуралног, а такав обрт заправо негира основну идеју о потреби за равнотежом између мушкараца и жена (уколико је то била жеља). Такав расплет читаоца поставља на циничну дистанцу према свим ликовима, која онемогућава искрену емпатију и катарзу. Уколико аутор жели да испрати стил и идеју са сличним приступом, па и темом, за шта може бити референца, на пример, Ларс фон Триров *Антихрист*, онда би то захтевало одређену стилизацију и другачији однос према ликовима, који мањају у овој верзији сценарија. Предлог Комисије је да се на следећи конкурс дефинитивно пројекат поново пријави, али да у редитељској експликацији (уколико се то не уради кроз сценарио) јасно дефинише став и мотивација редитеља.

ДА НЕ ПОВУЧЕ

Режија: Милица Лее Филиповски

Продукција: Само секунд - Душан Синђић ПР

Црна комедија о томе како и најсавременија српска грађанска породица мора да се носи са сујеверјем када јој се скупи фамилија на бдењу за покојника, или два. Прилично духовита поставка са великим бројем ликова, који својим минијатурама додају на бизарности читаве ситуације, где се удовица суочава са паганским обичајима које једноставно не може да одбаци тек тако, иако *не верује* у њих. Иако сценарио нуди један водвиљски потенцијал за упечатљив филм, стиче се утисак да је ипак све на крају на нивоу шале, и да је шала сама себи довољна. Основна поставка убрзо се разводњава јер се не развија довољно, а количина ликова и ситуација постају заморни јер су репетитивни, док само разрешење не оставља простора за прави климакс, већ је на нивоу вица који ће свакако измамити осмех, али не и смех. С обзиром на неоспоран таленат редитељке и успех њеног претходног филма, сматрамо да пројекат има потенцијал али да је неопходно дорадити сценарио и избећи да се свеукупна поставка ослања на то да ли ће штос на крају да успе.

ПЕТРОВА ГОРА

Режија: Марија Стојнић

Продукција: Set Sail Films

Филм који носи наслов по планини која на врху има споменик жртвама фашизма током Другог светског рата у Хрватској, Петрова Гора, приказује на једноставан начин суочавање главне јунакиње са сећањем из прошлости када одлази у посету деди који живи близу поменуто Петрове Горе. Филм има занимљиву атмосферу у којој се меша носталгија и елементи симболизма којим се аутори служе да пренесу идеју о трагу који оставља сећање у људима. У реализму који исплива из сценарија, на неки начин, представља нам се Мира, главна јунакиња која улази у неку врсту дијалога са рушевинама споменика. Таква потиснута емоција не успева да профункционише на адекватан начин како би идеја филма дошла до

изражаја. На моменте филм се прелива у документарну структуру, што не мора бити нужно лоше, али не преноси довољно јасну поруку о идеји која жели да се каже. Таква снажна идеја која се објашњава у редитељској експликацији није довољно видљива. Комисија жели да охрабри ауторе овог пројекта да разраде сценарио и да изађу у наредни конкурс са дорађеним пројектом.

СА ЗАДАТКОМ

Режија: Милена Грујић

Продукција: Бандан филм - Владимир Гвојић ПР

Сценарио *Са задатком* је социјална драма о неиспуњеним животним жељама смештена у свет филмске индустрије. Главни јунак је филмски статиста који жели да постане славни глумац. Видно је ослањање на мотиве из филма Славка Воркапића и Роберта Флорија *Живот и смрт холивудског статисте 9413* из 1928. године, међутим, док је поменути филм својим храбрим и оригиналним кинестетичним решењима заслужио да буде уврштен у Националном филмском регистру САД-а, стиче се утисак да овај поентира на једноставном обрту и шали. Сценарио је занатски добро написан, али је, на жалост, лако предвидив расплет са ликовима који остају на нивоу стереотипа.

УБИЦЕ НЕ ИДУ У ПЕНЗИЈУ

Режија: Алекса Пантић

Продукција: Vision Team

У питању је прича о професионалном убици који добија последњи задатак пред пензију, али испоставља се да овог пута мора да сачува живот уместо да га узме. И то је практично то. Радња се не развија даље од тога и стиче се утисак да, не да прича није завршена, већ да није ни започета. Нема никаквог развоја ликова нити ситуације, и сценарио се завршава и пре него што почне. У питању је само неколико кратких сцена из којих се не види никакав заплет. Поред тога приложен је изузетно велики буџет који апсолутно не одговара поднетом сценарију, а редитељска експликација је пуна општих места и не садржи никакву аутентичност. Пројекат делује као да је почетак дугометражног филма, али без било какве целовитости, и не делује да може да функционише као самостално дело, чак и ако није део већег филма.

НИКОМЕ НИ РЕЧ

Режија: Светислав Драгомировић

Продукција: Cinnamon Films

На сугестију да драматуршки повеже две теме којима се бави *Никоме ни реч*, пред нама је прерађени сценарио који је то само делимично успео. Несумњиво актуелне теме отуђености, родитељства и одрастања у таквој атмосфери захтевају да се, пре свега повежу углови гледања родитеља и њихове деце. Језик којим се протагонисти служе (формулације реченица, псовке), не говоре нам да је Петар интелектуалац (нпр.), како је наведено у прологу сценарија, те самим тим губе на уверљивости. Сам крај филма не доноси разрешење, катарзу и протагонисте оставља тамо где смо их затекли на почетку филма. Редитељска експликација потенцира *војајерске* кадрове који гледаоца треба да наведу на преиспитивање, али због горе наведених мана сценарија, тешко је замислити да се гледалац поистовети са ликовима у филму.

18.

Режија: Грегор Зупанц

Продукција: Бео Арт 2015

18. је добро замишљена идеја - камерна драма о прослави пунолетства у подруму једне београдске зграде, за време бомбардовања Србије 1999. Оваква поставка са собом носи низ потенцијалних социјалних, политичких и психолошких значења и конотација (забава се одвија у подруму, пунолетство...), али на жалост сценарио делује да је написан на брзину и да постојећи потенцијал није искоришћен до краја. Слично је и са ликовима, који су вероватно инспирисани аутентичним личностима и догађајима, али на нивоу драматургије не граде наратив својим акцијама и не развијају потенцијал слојевитости које имају, већ у суштини делају само у оквиру описа који је задат у почетку. Због тога сценарио делује недовршено, предвидљиво и без катарзе. Упркос једној аутентичној поставци и ликовима који су занимљиви као појаве, емотивно се не вежемо ни за једног од њих до краја сценарија. Сугестија Комисије је да се додатно ради на сценарију у правцу тога да се карактеризација ликова развије у драмски сукоб који би имао *обрт* и катарзу на крају. Све то у циљу да се наратив филма помери из равни пуког представљања ликова, који јесу занимљиви, али који не доживљавају никакву трансформацију или надоградњу у току сценарија.

РИБЕ НА СУВОМ

Режија: Драган Николић

Продукција: Black Rooster Studio - Иван Милосављевић ПР

Ова прича кроз три различита временска интервала живота главног јунака прати његове личне сусрете са миграцијом и њеним последицама. Три епизоде живота испричане су кроз три сцене: у првој док је дете, главни јунак присуствује смрти (дављењу) емигранта, у другој он мора да побегне из земље током НАТО бомбардовања а у трећој видимо да је *завршио* као возач камиона у САД-у. Иако је тема миграната веома актуелна, стиче се утисак да на овом сценарију треба још да се ради. Делује да због пуно ствари које аутор жели да исприча и покаже, оне у ствари остају на нивоу стереотипа а ликови предвидљиви и недовољно аутентични. У причи наилазимо на војску, дављење, пљачку и потеру, узнемирену породицу и бабу која жели да спакује теглу супе главном јунаку да му се нађе на путу до Аустрије. Чини се да све ово у ствари оптерећује сценарио па и самом аутору не дозвољавајући му да се определи и профилише. Такође, аутор је навео да би сваку од три сцене снимиио као мизан- кадар али таква реализација (поготово прве сцене) делује доста компликовано. Требало би поред реке у једном кадру снимити веома прецизан мизансцен у који су укључени дављење, вештачка киша и пристајање ратног брода у тачно одређеном моменту. Предлажемо или да се сцена раскадрира или да се у следећем конкурс предочи прецизна разрада снимања. Напомињемо да тренутно у буџету пројекта није представљен трошак вештачке кише.

У ТУЋИМ ЦИПЕЛАМА

Режија: Марко Црногорски

Продукција: Tangram Entertainment

Филм *У туђим ципелама* представља беспомоћну мајку, удовицу која не успева да пронађе посао јер се налази у *мушком свету* у коме жене немају прилику за запослење. Јованина борба за опстанак, као жена

али као и мајка, доводе је до ситуације да се преобуче у одећу покојног мужа како би дошла до запослења.

Сценарио је вешто написан и садржи занимљиве елементе људскости у ликовима. Међутим, упркос тежњи ка феминистичким идејама и борбом за права жена, које су свакако прикладне духу времена, није до краја дефинисан редитељев угао посматрања на ову тему. Овом филму, који је по жанру социјална драма, недостаје ауторов став према теми и делује као да праволинијски приказује сиромаштво и беду једне породице без посебне идеолошке позадине. Редифинисањем неког дубљег става уз разраду овог пројекта, овај филм би могао да постане филм који би изазвао пажњу у домаћој али и међународној кинематографији.

ТАКО ЈЕ БИЛО

Режија: Ана Реновица

Продукција: 888 films

Занимљив угао из којег сценаристкиња (и редитељка) посматрају феномен живота, преточен је у сценарио за филм који по свим карактеристикама треба да понесе назив експериментални филм. Иако подсећа на *Дрво живота* Теренса Малика, овај сценарио нема структуру играног филма, а ни документарног. Он је по својим карактеристикама експерименталан не само због коришћења специјалних ефеката, већ и због саме структуре, готово да је на средокраћу између видео-арта и експерименталног филма. Његова главна снага је у ликовности коју подржава Нараторова прича. Препоручујемо да се у следећем циклусу сценарио пријави за суфинансирање експерименталног филма и да се пријава обогати визуалима који би јасније подржали редитељкину визију.

МИР У ГЛАВИ

Режија: Деан Радовановић

Продукција: Нулта тачка

Сценарио за филм *Мир у глави* смештен је у будућност у којој наше емоције и односе регулише рачунарски програм. У форми једночинке, ово је прича која испитује однос родитеља и деце под утицајем машинског кода. Ово јесте актуелна и универзална тема обзиром да је технологија већ дубоко ушла у наше животе а део наших социјалних интеракција се одиграва у виртуелном свету. На жалост, у ауторској експликацији не налазимо додатне елементе који би објаснили како би овај СФ филм изгледао. Недостаје објашњење визуелних елемената филма, поготово футуристичких машина и интерфејса који се помињу у сценарију. Предлажемо да се пројекат у пријави за следећи конкурс унапреди у овом погледу.

АДАМ И ЕВА

Режија: Александар Чубровић

Продукција: Stalker films - Раденко Чубровић ПР

Сценарио за филм *Адам и Ева* се на оригиналан начин поиграва са свима нама познатом библијском причом о изгону из Раја. Међутим, недостаје му убедљивост дијалога и чвршћа карактеризација ликова. Из самог сценарија нисмо сигурни да ли је у питању пародија, а сценослед се развија прилично праволинијски. Из редитељске експликације видимо да су главне теме овога филма сексуалност и

слобода (претпостављамо слобода избора) и чини нам се да су ван духа времена, јер су те теме биле *актуелне* још у прошлом веку. У продуцентском смислу, буџет је веома скромно постављен, и по мишљењу Комисије не одговара захтевима сценарија. Осим острва (и логистике да се дође и снима на њему), постоји неколико захтевних сцена које се дешавају ноћу (агрегат, расвета...), у реци / језеру (рониоци, опрема за снимање у води, обезбеђење...), у олуји и по киши (машине за ветар и кишу...), а да не говоримо о дивљим и домаћим животињама и њиховој централној улози у филму, а који нису предвиђени буџетом. Препоручујемо да се сценарио учврсти и доради, а буџет исправи и доради.

Разматрајући образложени Предлог Комисије у погледу критеријума за оцену пријава и висине средстава која се додељују сваком од пројеката, Управни одбор Центра је нашао да је Предлог Комисије у свему у складу са Конкурсом и релевантним позитивним прописима Републике Србије, као и складу са буџетским средствима опредељеним за Конкурс обезбеђеним од стране Центра.

Имајући у виду наведено, а у складу са чланом 18. Закона о кинематографији, Управни одбор Центра је нашао да Предлог треба усвојити у целости и одлучио је као у диспозитиву ове Одлуке.

Упутство о правном средству:

Против ове Одлуке може се поднети жалба Министарству културе и информисања Републике Србије, а преко Центра у року од 15 дана од дана објављивања ове Одлуке.

За Управни одбор Филмског центра Србије

Филмски центар Србије
БЕОГРАД

Јелена Триван,
председник Управног одбора

